

И тъй, искате ли да постигнете своитѣ красиви желания и копнежи, следвайте пътя на житното зърно. То дава примѣръ на пълно безкористие, на готовност да помага на ближнитѣ си, на окръжаващата срѣда. Помагайте на себе си, помагайте и на ближнитѣ си. — Какъ може човѣкъ да помага на себе си? — Много начини има, чрезъ които човѣкъ може да си помага. Като работи, като учи, като се моли, човѣкъ си помага. Обаче, едно нѣщо трѣбва да имате предъ видъ: избѣгвайте еднообразието. Еднообразието, повтарянето на нѣщата убива човѣка. Тѣй щото, учи ли, работи ли, моли ли се, човѣкъ трѣбва да внася нѣщо ново въ себе си. Трѣбва ли все за едно и сѣщо нѣщо да се моли човѣкъ на Бога? Защо трѣбва всѣки день да се моли да се напълни хамбара му? Хамбарътъ му е пълень, нѣма какво повече да иска. Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да мисли за бждещето си, да се осигури. — Не, човѣкъ има право да се осигури само за единъ день. Той нѣма защо да се осигурава за утрешния день. Днешниятъ день принадлежи на човѣка, а утрешниятъ — на Бога. Не изпадайте въ положението на богатия, който, като напълни цѣли хамбари съ жито, мисли, че се е осигурилъ и решава само да яде и да пие — за нищо да не мисли. Обаче, той не подозира, че смъртѣта върви въ стѣпкитѣ му и коси неговия животъ. При това положение, за предпочитане